

تماشای «صبح‌اعدام» در شبکه‌نمایشی خانگی

فیلم سینمایی «صبح‌اعدام» به کارگردانی بهروز افخمی در شبکه‌نمایش خانگی منتشر شد.

همزمان با آغاز دهه فجر، فیلم سینمایی «صبح‌اعدام» به نویسندگی و کارگردانی بهروز افخمی و تهیه‌کنندگی علی شیرمحمدی، محصول سازمان سینمایی سوره و بنیاد سینمایی فارابی، پس از اکران در سینماها، اکنون در شبکه‌نمایش خانگی منتشر شد. این اثر از ۱۲ بهمن در پلتفرم‌های داخلی تلویون، روبیکا، اپرا، آپارات، کافه بازار، گپ فیلم و هاشور قابل مشاهده است. این فیلم سینمایی که در ژانر تاریخی سیاسی معاصر ساخته شده است، برشی از لحظات پایانی زندگی اسماعیل رضایی و طبیب حاج رضایی است که در پی قیام خونین ۱۵خرداد ۱۳۴۲ محکوم به اعدام شدند.

داستان این فیلم در فاصله زمانی ۵ تا ۶:۳۰ صبح روز اعدام این دو شخصیت تاریخی روایت می‌شود. ارسطو خوش رزم در نقش حاج اسماعیل رضایی، مسعود شریف در نقش طبیب حاج رضایی، داود فتعلی‌بیگی در نقش قاضی عسکر، پوری منجزی در نقش کلیددار طبیب، مهرداد نیکبام در نقش تیمسار، محسن آوری در نقش سرهنگ دادستانی، کاوه دارابی در نقش خبرنگار کیهان و فریبا آذرشب در نقش مادر حاج اسماعیل رضایی در این اثر نقش آفرینی کرده‌اند.

عزل مدیر شبکه افق و توقف برنامه «خط‌خطی»

روابط‌عمومی سازمان صداوسیما در پی بخش‌برنامه‌ای از شبکه افق طی اطلاعیه‌ای اعلام کرد کهمدرب این شبکه‌عزل شده‌است. روابط‌عمومی سازمان صداوسیما در پی بخش برنامه‌ای از شبکه افق با محتوای موهن، اطلاعیه‌ای صادر کرد.

متن اطلاعیه به این شرح است:

«در پی بخش برنامه‌ای از شبکه افق با محتوای موهن نسبت به شهدا و جان‌باختگان حوادث دی‌ماه، مدیر این شبکه به دلیل سهل‌انگاری و بی‌توجهی در مدیریت محتوای برنامه «خط‌خطی» عزل و بخش این برنامه متوقف شد.

روابط‌عمومی سازمان صداوسیما ضمن ابراز همدردی مجدد با خانواده‌های مصیبت‌دیده تأکید می‌کند شأن و جایگاه رسانه ملی چنین بدقتی‌های فاحش در مدیریت محتوا حتی بدون نیت سوء را بر نمی‌تابد و با آن برخورد قاطع می‌نماید.»

همچنین عباس صائعی، قائم‌مقام سازمان هنری اوج به‌عنوان سرپرست شبکه‌عزل‌منسوب و رئیس پیشین شبکه‌افق از سمت خود بر کنار شد.

«کانگروی ژاپنی» در تئاتر شهر روی صحنه می‌آید

نمایش «کانگروی ژاپنی» با کارگردانی مسعود میرطاهری از اواخر بهمن به سالن سایه مجموعه تئاتر شهر می‌آید. نمایش «کانگروی ژاپنی» از سه متن، نوشته علیرضا آرا، پوپک رحیمی و ژان میشل ریپر بهره برده است و با طراحی و کارگردانی مسعود میرطاهری روی صحنه می‌رود. میرطاهری که تهیه‌کنندگی این نمایش را نیز بر عهده دارد، پیش از این نمایش‌هایی چون «مب‌گذاری دیسکو قاهره»، «لیرلیکتون»، «گارسون» و «لحظه پیش از خداحافظی» را کارگردانی کرده است. همچنین بازایگر تئاتر در نمایش‌هایی نظیر «گلن‌گری گلن راس»، «مضحکه شبیه قتل»، «فالو می»، «هوشن در تاریکی»، «هاچیسمو»، «تهیوون»، «موش‌های بلغاست»، «مشروطه بانو»، «۳۳ درصد نیل سامون»، «خنکای ختم خاطره» به ایفا نقش پرداخته است. بازیگران نمایش ۷۰ دقیقه‌ای کانگروی ژاپنی» که از ۱۹ بهمن در سالن سایه مجموعه تئاتر شهر روی صحنه می‌رود، عبارتند از (به ترتیب ورود به صحنه): حامد اسماعیلی، مانده شهزادیان، معین موی موسوی، علیرضا رشیدی، پری سافصیح، محمد مازندرانی.

روزنامه سیاسی، اجتماعی و فرهنگی صبح ایران

صاحب امتیاز: پیام‌آوران نشر روز مدیر مسئول: محمدجواد اخوان سردبیر: غلامرضا صادقیان آدرس: تهران، خیابان بهیقی کوچه شهید اکبر زجاجی (چهاردهم غربی)، پلاک ۱۲ سازمان آگهی‌ها: ۸۸۵۴۵۴۸۸ روابط عمومی: ۰۶۰-۸۸۵۲۳۰-۸۸۴۹۸۴۶۶ فکس: ۸۸۴۹۸۴۶۶ توزیع: مؤسسه نشر گستر امروز نوین ۰۹۴۲-۸۸۷۳ چاپ: همشهری Public@JavanOnline.ir

| روزنامه جوان | شماره ۷۵۱۶ | دوشنبه ۱۳ بهمن ۱۴۰۴ | ۱۳ شعبان ۱۴۴۷ | اذان ظهر: ۱۲:۱۸ | غروب آفتاب: ۱۷:۲۳ | اذان مغرب: ۱۷:۵۲ | نیمه شب شرعی: ۲۲:۲۵ | اذان صبح فردا: ۵:۲۷ | طلوع آفتاب فردا: ۷:۰۲

امام علی علیه السلام:

آن که منکر را با قلب و دست و زبانش انکار نکند، مرده‌ای است میان زندگان.

تهذیب الأحکام، ج ۶، ص ۱۸۱

|||

گفت‌وگوی «جوان» با مصطفی شبان، کارگردان مستند

«کیمیاگر» راوی احیای خانه‌های تاریخی کاشان است

تاریخی کاشان در آنجا سخنرانی کرده بود.

■ **مشارت دانشگاه‌هاروارد در تولید مستند** وی با بیان اینکه یکسری پوستر از آن سخنرانی‌ها در اختیار بود، ادامه داد: پیدا کردن افراد بعد از ۴۰ سال سخت بود و موفق نشدیم آنها را پیدا کنیم. در بخش آرشئو دانشگاه هاروارد فردی به نام آلا فاندسی کمک زیادی کرد و هر آنچه درباره خانه‌های تاریخی کاشان می‌توانست، ارسال کرد. قابل توجه اینکه دانشگاه هاروارد بسیار زیاد بود و نزدیک به ۱۰۰ اسلاید عکس برای ما ارسال شد و خیلی جذاب بودند و فیلم من را متحول کردند.

■ **احمد جوان**

مستند «کیمیاگر» با محور طرح تلاش‌های ارزنده محمدرضا حائری مازندرانی، معمار برجسته، راوی احیای خانه‌های تاریخی کاشان شد.

مصطفی شبان، کارگردان مستند «کیمیاگر» درباره این اثر به «جوان» گفت: سال ۱۴۰۰ ایده کار به ذهنم رسید و نزدیک سه سال پژوهش کار طول کشید و تولید هم یک سال به طول انجامید. وی افزود: من مجموعه مستندی برای تلویزیون تهیه می‌کردم تحت عنوان احیاگران که موضوع آن احیای خانه‌های تاریخی کاشان بود. در لابه‌لای این موضوع به شخصیت جدایی به نام محمد رضا حائری مازندرانی بر خوردم. ایشان فردی با سواد در حوزه معماری با شخصیت کاریزماتیک است. فردی بسیار دلسوز و مطلع از حوزه معماری. متوجه داستان جدایی از زندگی

ایشان شدم. وی از اولین افرادی بود که در مورد احیای خانه‌های تاریخی کاشان اقدام کرده بود. به گفته این فیلمساز، زمانی که حائری مازندرانی دانشجوی سال دوم معماری در دانشگاه ملی ایران یا شهید بهشتی فعلی بود، به پناهه دیدن تهیهی سبک به کاشان می‌رود و با دوستی به نام مسعود عطار، ملاقات می‌کند و از طریق این دوست با خانه‌های تاریخی کاشان آشنا می‌شود. اینکه این خانه‌ها چقدر زیبا هستند اما در حال ویران شدن هستند. در آن زمان حدود ۸۰ درصد از ۵۰۰ خانه تاریخی موجود در کاشان در حال تخریب بود. این اتفاق به شدت آقای حائری مازندرانی را نگران می‌کند و موضوع مرمت خانه‌های تاریخی کاشان را مطرح و طرح احیا را آغاز می‌کند. این اقدام سوره تولید مستندی درباره ایشان شد.

شبان گفت: سوره ما به گونه‌ای بود که اطلاعات زیادی از وی در اختیار داشتیم، اما همین بالا بودن حجم اطلاعات یک سرگرد گمی در پیدا کردن ایده اصلی کار به وجود می‌آورد. یکسری اطلاعات اصلی هم در داخل ایران نبود. به عنوان مثال اطلاعات مربوط به بخش خارج از کشور مانند آمریکا و انگلستان. سوره من در زمانی که فعالیت می‌کرده سخنرانی‌هایی در دانشگاه‌های مختلف آمریکا داشته و بخشی از فعالیت تبلیغاتی را در انگلستان انجام داده بود. باید با دانشگاه‌ها همکاری می‌کردم و حتی دانشگاه‌های دیگری هم بودند که آقای حائری مازندرانی برای گسترش فرهنگ معماری ایرانی و به شکل تخصصی خانه‌های

گرفته باشد، به ویژه فیلم مستند که مخاطب خاص دارد. هر چند فیلم‌های مستند با مخاطب عام داریم اما نباید از مستند انتظار داشت توجه مخاطب عام را جلب کند. بنای مستند خاص بودن است و در عین حال لازم است راهایی پیدا شود که مخاطب عمومی پیدا کند. وی ویژگی دوم فیلم‌های موفق را جذب‌حداکثری مخاطب دانست و بیان کرد: این نه به معنی سوق یافتن فیلم به سمت ابتذال بلکه به معنی جلب حداکثری مخاطب است. فیلم یک هنر عمومی است و به اعتقاد من مخاطب‌اهمیت زیادی دارد. همچنین ایده و انتخاب موضوع باید در بازه زمانی درست باشد. هر موضوعی برای هر زمانی خوب نیست. لازم است دغدغه مردم در تولید در نظر گرفته شود. انتخاب نگاه درست از آن موضوع نیز در ادامه انتخاب ایده اهمیت دارد.

به گفته این فیلمساز، «کیمیاگر» یک فیلم تخصصی است که اولین مخاطبان آن معماران هستند و بعد از آن افراد علاقمند به خانه‌های تاریخی و همچنین فعالان گردشگری مخاطبان این فیلم‌ها هستند. افرادی هستند که با بودجه محدود خانه‌های تاریخی را احیا کردند و جذب‌کنند. خانه تاریخی داریم که از ۳۰ کشور برایش میهمان می‌آید و این قابلیت خانه‌های تاریخی را نشان می‌دهد.

وی افزود: نهادهای مرتبط با این اثر میراث فرهنگی و شهرداری بودند که هر دو همکاری خوبی داشتند و حتی در بخش خصوصی خانه‌های تاریخی که توسط مردم احیا شده است هم کمک و همکاری خوبی داشتند. شبان معتقد است مردم هنوز با فیلم مستند غریبه هستند و آن را به خوبی نمی‌شناسند و اگر شناسند هم علاقه‌ای به آن ندارند. تصور می‌کنند مستند در موضوعات محدود است. از قدرت مستند و تأثیرگذاری آن برای تحول جامعه بی‌اطلاع هستند. لازم است برای اکران فیلم‌ها تبلیغات گسترده داشت و باید مردم را به دیدن فیلم‌ها حساس کنیم. همچنین محل‌های اکران فیلم‌ها مهم است. یک گام مثبت در مرکز گسترش سینمایی مستند و تجربی، پلتفرم‌های آنلاین است. لازم است به موازات این مسئله تبلیغات هم افزایش یابد و حتی بستر تماشای رایگان فیلم‌ها فراهم شود و به مرور بعد از جذب مردم به فیلم مستند، بلیت فروشی اتفاق بیفتد.

یادداشتی بر فیلم «غوطه‌ور» ساخته جواد حکمی

له شدن زیر سایه کریستوفر نولان

پاچینو نزدیک است که گاه احساس می‌شود بازیگر نه در حال خلق نقش، بلکه در حال تقلید از یک مرجع شناخته‌شده است. این شباهت، ضربه مستقیمی به فیلم می‌زند؛ چون مخاطب ناخواسته مقایسه می‌کند و نتیجه این مقایسه، به‌ضرر «غوطه‌ور» است. کارخانه هرگز به کاراکتری مستقل تبدیل نمی‌شود و همیشه یادآور نسخه‌ای بهتر و عمیق‌تر باقی می‌ماند.

شخصیت پردازی در «غوطه‌ور» در بهترین حالت، خام است. حسن کارخانه نه گذشته‌ای دارد که او را بفهمیم، نه تضاد درون‌اش به‌درستی شکل می‌گیرد. بی‌خوابی، روانی، وارد پرورده‌ای از آدم‌ربایی و قضایه تیره و نه ساخته. دیگر شخصیت‌ها نیز اغلب تیپ‌هایی بی‌اثرند که حضور یا حذف‌شان تفاوتی در مسیر روایت ایجاد نمی‌کند. فیلم با انبوهی از خرده‌پیرنگ‌های زائد دست‌وپنجه نرم می‌کند؛ خطوطی که نه‌تنها کمکی به پیرنگ اصلی آدم‌ربایی نمی‌کنند، بلکه مثل وزنه‌ای اضافی، روایت را به پایین می‌کشند. این خرده‌داستان‌ها با بی‌نتیجه رها می‌شوند یا هیچ کارکرد دراماتیکی ندارند. به‌جای تعمیق بحران اصلی، فیلم در شلوغی بی‌حاصل غرق می‌شود.

غوطه‌ور نشان می‌دهد که فاصله میان الهام گرفتن و تقلید کردن چقدر باریک است. جواد حکمی به‌جای آنکه از «بی‌خوابی» نولان عبور کند و به جهان خودش برسد، در همان نقطه متوقف می‌ماند. نتیجه، فیلمی است که مدام با مر جشس سنجیده می‌شود و در این سنجش، چیزی برای عرضه ندارد.

در نهایت، «غوطه‌ور» نه یک فیلم پلیسی مستقل، بلکه کپی‌ای کم‌جان از «بی‌خوابی» کریستوفر نولان است؛ با بازی‌ای که در سایه ال پاچینو گم می‌شود، شخصیت‌پردازی ناقص و خرده‌پیرنگ‌هایی که بیش از آنکه قصه را جلو ببرند، آن را سنگین‌تر می‌کنند. فیلمی که می‌خواهد عمیق باشد، مکت‌های عصبی و حتی زست‌های بدنی، آن‌قدر به بازی

■ **لیلا محمودی**

تماشای «غوطه‌ور» ساخته محمدجواد حکمی، بیش از آنکه تخر به مواجهه با یک فیلم پلیسی ایرانی باشد، شبیه بازیابی نسخه‌ای کورمق و بومی‌نشده از «Insomnia» کریستوفر نولان است؛ فیلمی که بیش از دو دهه پیش با اتکا به فروپاشی روانی یک مأمور پلیس، مرزهای اخلاق، قانون و جنایت را به چالش کشیده.مشکل «غوطه‌ور» فقط شباهت نیست؛ مشکل این فیلم «غوطه‌ور» به کارگردانی جواد حکمی، نخستین تجربه بلند او در سینمای داستانی، تلاش می‌کند در قالب یک درام پلیسی –جنایی جدی ظاهر شود؛ فیلمی با شخصیت محوری مأمور پلیس، پرونده آدم‌ربایی و قضایه تیره و روان پریش. اما این تلاش، بیش از آنکه به یک اثر واژن محور قابل‌اتکا منجر شود، به فیلمی کم‌جان ختم می‌شود که مؤلفه‌های پلیسی را می‌شناسد، اما به کارگیری مؤثر آنها ناتوان است.

داستان درباره سرهنگ حسن کارخانه است؛ پلیسی که از بی‌خوابی مزمن رنج می‌برد، همسر و فرزندش برای شرکت در مسابقه‌ای به خارج از کشور رفته‌اند و او در فرسودگی روانی، وارد پرورده‌ای از آدم‌ربایی می‌شود. این نقطه شروع، اگرچه بالقوه جذاب است، اما آن‌قدر به ساختار و ایده مرکزی «بی‌خوابی» نولان نزدیک است که عملاً مجال نفس کشیدن به فیلم نمی‌دهد.

حتی برخی موقعیت‌های زمانی و فضایی –شب‌های ممند، ساعات کش‌دار سحرگاهی، مکالمات در مرز خواب و هذیان به صراقت الهام‌گرفته، بلکه بازتولید مستقیم حسن و حال فیلم نولان است. «غوطه‌ور» نه تلاش می‌کند این الگو را بشکند و به موفق می‌شود آن را به جری خودش ترجمه کند.

محسن قصایبان در نقش حسن کارخانه، بیش از آنکه شخصیتی تازه بسازد، مشغول اجرای نسخه‌ای ایرانی از ال‌ پاچینو در «بی‌خوابی» است. اکث‌ها، نگاه‌های خسته، مکت‌های عصبی و حتی زست‌های بدنی، آن‌قدر به بازی

هیات موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی وساخته‌های نالده سندر سعی

آگهی موضوع ماده ۱۳ قانون و ۱۳۰۲۰۲۱۰۱۱۴۹۵۹ شماره ۱۴۰۴/۰۱/۱۰۶ مورخ ۱۴۰۴/۰۱/۱۰۶ هیات اراضی وساخته‌های فاقد سند برابر رای شماره ۱۴۰۶۰۲۰۲۱۰۱۱۴۹۵۹ مورخ ۱۴۰۴/۰۱/۱۰۶ هیات اول / دوم موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی وساخته‌های فاقد سند رسمی رسمی مستقر در واحد ثبتی حوزه ثبت ملک جنوب شرق اصفهان تصرفات مالکانه بلااعمار ض متقاضی محمد مصطفی ننگ سناز شانسنامه ۷۷۱۹۹ صادره تهران فرزند محمدتقی در قسمتی از شش‌دانگ به مساحت ۵۷۱۷/۲۲ متر مربع بلاک شماره ۰۴ فرعی از ۱۰۲ اصلی واقع در اصفهان بخش ۲۰ حوزه ثبت ملک جنوب شرق اصفهان تأیید (انتقال عادی ومع الواسطه از طرف رضا ماهرانی ب موجب سند ۲۲۴۸۰ مورخ ۱۳۸۵/۰۱/۲۴/۱۳۴۸ دفتر عامه اصفهان بعنوان مالک رسمی قسمتی از پلاک میباشد) محرز گردیده است لذا به منظور اطلاع عموم مراتب در دونویست به فاصله ۱۵ روز آگهی می‌شود، در صورتی که اشخاص نسبت به صدور سند مالکیت متقاضی اعتراضی داشته باشند، می‌توانند از تاریخ انتشار اوان این آگهی به مدت دوماه اعتراض خود را به این اداره تسلیم و پس از اخذ رسید طرف مدت یک ماه از تاریخ تسلیم اعتراض دادخواست خود را به مراجع قضایی تقدیم نمایند بدیهی است در صورت انقضای مدت مذکور وعدم وصول اعتراضی طبق مقررات سند مالکیت صادر خواهد شد.

مهدی صادقی رحیمی، رئیس هیاتساده و مالک جنوب شرق اصفهان تاریخ انتشار نوب اول، ۱۴۰۴/۰۱/۱۱/۱۳ تاریخ انتشار نوب دوم، ۱۴۰۴/۰۱/۱۱/۲۵

حسن صبی‌مدور و احدی صبی‌مدور، ثبت ملک جنوب اصفهان از بدو فروردین ماه ۱۴۰۴ آگهی: ۲۵۵۵/۲۵